

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 3/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **10.06.2008.** године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 10.06.2008. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09:40 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћник оштећених Наташа Кандић,
- оптужени Поповић и Стојановић,
- са браниоцем адв. Божом Прелевићем.

Одсутни су:

- пуномоћник оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и
- бранилац оптужених адв. Варја Банић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци?

Ми смо данас планирали три сведока, Улемек Милорада је ли тако и ову двојицу Борисављевића и Стевановића. Обавештен сам да су Борисављевић и Стевановић ту, а Улемек јуче, данас и сутра у Палати правде су завршне речи пред Врховним судом у оном претресу пред Врховним судом везано за случај «Ибарска магистрала», па из тих разлога га неће довести код

нас, тако да то остаје за септембар. Дobar дан. Ви сте Слободан Борисављевић и Стевановић Милош?

Приступили су сведоци Борисављевић и Стевановић.

Није приступио сведок Улемек за кога је достава позива уредно исказана, али је суд обавештен од стране начелника Посебне притворске јединице Окружног затвора у Београду, да овог сведока не могу довести на главни претрес будући да је исти у поступку–предмету тзв. «Ибарска магистрала», а који се у фази завршних речи одвија пред Врховним судом Србије у Палати правде у Београду.

Сведоци Стевановић и Борисављевић прописно упозорени, опоменути, а потом сведок Стевановић упућен у засебну просторију.

Господине Борисављевићу Ви ћете стати овде за пулт. Обадвојица ме саслушајте па ћете потом извести сведока Стевановића.

Дакле саслушаћемо Вас као сведоке, дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, ништа не смете прећутати, положићете и заклетву за сведока када будете овде сведочили. Господине Стевановићу, сачекајте у просторији за сведоке.

Приступи

Сведок СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, из Београда?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Улица Стевана Филиповића бр.92/1 (доле).

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: 1966. године, 01. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1966. године, где?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Од оца покојног Милосава и од мајке Младене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: По занимању сам полицијски службеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада радите?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: И сада радим у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју дужност?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Сада сам помоћник начелника Сектора за заштиту и спасавање Министарства унутрашњих послова.

Те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борисављевићу, на пулту испред Вас је заклетва за сведока, гласно је прочитајте.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Борисављевићу да ли познајете ову двојицу људи овде на клупи за оптужене?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Сећам их се зато што сам, био сам начелник Службе за откривање ратних злочина и радио сам на предмету заједно са својим сарадницима у предмету «Браћа Битићи».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па их се сећате из тога?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Сећам се, ја их не познајем по било ком другом основу, само по том основу, први пут сам их тада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли везано за случај «Браће Битићи» имате икаквих личних, непосредних или посредних сазнања да нису везана за Ваше поступање и Ваш рад у том предмету?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле из те `99. године?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Из те `99. године никаквих зато што сам ја почетком рата, односно агресије на нашу земљу претходно пре него што је дошло до агресије био већ припреман за нову дужност начелника Одељења за пограничне послове у Министарству унутрашњих послова и одмах након започињања НАТО агресије и већ претходно сам био ангажован на појединим пословима и наравно радним састанцима, а након тога сам решењем распоређен на радно место начелника Одељења после извесног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За пограничне послове?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За пограничне послове?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Тако је, за начелника Одељења за пограничне послове у Министарству унутрашњих послова, а негде тамо у јуну, јулу ја сам постао савезни функционер, био сам помоћник савезног министра за избеглице и расељена лица и хуманитарну помоћ, тако да практично никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали икакву дужност у кабинету овога Родољуба Ђорђевића званог Рођа?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Никаких, значи никаквих задужења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао шефа кабинета или тако нешто, начелника кабинета?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: После мог одласка, ја мислим да једно време није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То формацијско место као радно место?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: То је радно место наравно систематизовано у оквиру Министарства унутрашњих послова, после мог одласка колико се ја сећам једно време није било никога, колико се сећам, а након тога после је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Вашег одласка?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: После мог одласка одмах није никога једно време колико се ја сећам није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле после Вашег одласка?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Вашег одласка одакле?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Са радног места шефа кабинета начелника Ресора јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, јесте ли Ви били шеф?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Јесам до, не могу сад да се сетим тачно до почетка, до пред почетак или почетак агресије на нашу земљу. То је било до марта месеца. Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда се нисмо разумели, дакле до тада сте Ви били, до тога дана.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Тада и формално и фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после кажете, после тога?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: После тога сам распоређен. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него после Вашег одласка није било.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па колико се ја сећам једно време мислим да једно време или је неко у међувремену вршио ту дужност па је после неко распоређен, ипак су то радна места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте Ви обављали ту дужност после? Годину, две, три?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја сам ту дужност, функцију обављао од 1996. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `96. године дакле 3 године?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Три године, тако, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три године. Шеф кабинета да.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Тако је шеф кабинета, био сам прво шеф кабинета заменика министра унутрашњих послова који је уједно обављао и послове начелника ресора јавне безбедности у Министарству

унутрашњих послова. А касније је то да кажем систематизовано као радно место помоћника министра колико се ја сећам и уједно обављање послова начелника Ресора јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао начелник и секретарицу?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Наравно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је и секретарицу?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то, дакле нас занимају Ваша сазнања те врсте како је комуницирао са својим сарадницима, са начелницима СУП-ова или другим људима из МУП-а широм Србије, да ли је комуницирао непосредно или преко Вас, преко секретарице и успостављао везу и тако даље и тако даље, у том смислу нас занима.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Зависно од врсте посла, некада је успостављао везу преко секретарице директно, некада је преносио неке налоге преко шефа кабинета, неке налоге, некада је преносио одговарајуће налоге преко других руководилаца у Министарству унутрашњих послова који су по линији рада били задужени за одређену област, јер је он укупно био начелник значи целокупне јавне безбедности. То има више линија рада од управе криминалистичке полиције од аналитике, од заједничких послова, људских ресурса, финансија у то време, послова странаца, послова границе, управних послова и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и на који начин био карактеристичан по говору рецимо.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник, Родољуб Ђорђевић?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Како мислите по говору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По говору, ево Црногорци се одликују неким говором Бачвани такође, Пироћанци такође, разумете у том смислу имају неки специфичан нагласак на одређени начин изговарају.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: У нормалној комуникацији ја то нисам примећивао, али у некој неформалној свако вуче неко своје порекло, у неформалној, али у формалној ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били тамо три године и комуницирали сте са њим.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Господин Ђорђевић је један еманципован човек и могу слободно рећи био је овако један врло да кажем демократски руководилац у Министарству унутрашњих послова, по томе је он познат. Мени је било много теже да радим са њим него са неким врло строгим руководиоцем у Министарству, који је био да кажем по држању јер он је био заиста овако врло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је комуницирао са сарадницима, да ли?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Мислите са мном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је срого по ПС-у што би рекли, са Вама, са другима?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Врло коректно, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та комуникација била она?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не мислим строго формално, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Типа надређени, подређени или?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не мислим баш строго подређено али се наравно знао ред ко за шта одговара. Са онима са којима није био у најнепосреднијем контакту свакодневно и уопште то је био заиста један званичан, а са нама са којима је свакодневно комуницирао, значи не баш један потпуни формализам, него врло један коректан однос. Не знам да ли сам био довољно јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, јасно. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Тужиоче извините, само једно питање. Да ли је он познавао људе који раде на разним местима и њихова имена и њихове надимке?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја сад то на то питање не могу да Вам одговорим јер баш конкретно да ли је, он је дуго у Министарству унутрашњих послова радио, доста је тих радних места, да кажем, и променио у оквиру Министарства унутрашњих послова, колико је мени познато он је у Источној Србији започео своју каријеру. Стицајем околности супруга му је постала републички функционер, колико се ја сећам била је министар за рад, здравство и социјалну политику у то време, да ли се тако министарство звало или није, не знам, али знам да је тај ресор покривала и изузетно је била уважавана и овако поштована, а и он овако по својим неким личним особинама волео је да се дружи, волео је спорт и наравно некад имао је неке друге хобије и по тој основи је врло често и путовао по Србији, много га је људи познавало и он је познавао и наравно човек који је увек био када је био у прилици увек је помагао људима, ето ја га по том основу знам, тако да мислим да је доста људи познавало и њега и друге људе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, у смислу када издаје неки налог за обављање неког задатка, да ли се обраћао са надимком људима?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не могу сад да се сетим кога смо то у Министарству унутрашњих послова у том неком нашем ближем оперативном да кажем окружењу што се тиче оперативних руководилаца ко је имао неки посебан, значи не знам, не могу сад да се сетим, можда неки пут да је али углавном колико или је по имену или је по презимену комуницирао са својим непосредним, да кажем, сарадницима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад смо код тога, како је са Вама комуницирао, како је Вас ословљавао?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Мене је ословљавао са Слобо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слобо?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Значи Слобо. Мене иначе тако ословљавају у Министарству унутрашњих послова, не баш по имену званично него.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам добро разумео Ви сте до марта `99. године били шеф кабинета?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Тако је господине тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од марта `99. године у току бомбардовања и касније нпр. до августа `99. на којим сте функцијама тачно били?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Био сам значи начелник Одељења за пограничне послове, а након тога сам упућен у Савезну владу јер је тада формирано ново министарство, тада се звало Савезно министарство за избеглице, расељена лица и хуманитарну помоћ и ја сам добио да водим ресор, постао сам помоћник Савезног министра и водио сам ресор хуманитарне помоћи, а иначе сам био у сталном радном односу у Министарству унутрашњих послова, али нисам био прераспоређен на друго радно место, то решење које сам носио значи начелник Одељења за пограничне послове и то решење сам све време имао и то се и може проверити у мом персоналном досијеу, мислим то ништа није спорно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том својству као начелник за пограничне послове, имао бих два питања. Прво питање, да ли сте комуницирали са Властимиром Ђорђевићем?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не нешто директно, можда у неким случајевима јер је мој непосредни руководилац био начелник Управе за странце, пограничне и управне послове, а ресорни помоћник колико се ја сећам је био господин Стојан Мишић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте или нисте?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Јесам али не да кажем свакодневно и то по неким, пошто ипак неке послове месец, два дана предајете и у неком административном смислу, неки послови теку, једноставно има потребе да се нешто проконсултујемо доста је администрације. Када је у питању да кажем укупна администрација Министарства унутрашњих послова, знате да се све слива и одлива у кабинету министра и тада у кабинету начелника ресора јавне безбедности, ту је много папира, контаката, активности, па наравно било је потребе да се неки пут чујемо да ме проконсултује шта смо оно радили, са ким смо контактирали, да ли се сећаш нечега или тако, ето у том смислу а не да би сад свакодневно нешто комуницирали, таман посла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми овде имамо податак да су покојна браћа Битићи оглашена кривима, на крају крајева и кажњени због неког прекршаја везано за Ваш домен, дакле за неке граничне прекршаје, да ли сте Ви у то време били обавештени о томе?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не, ја сам о случају браће Битићи сазнао из средства јавног информисања и сазнао сам од, сазнао сам од овога бившег заменика начелника УБПОК-а, а он је био тада и шеф оперативне групе за истраживање ратних злочина 2001. године, пошто сам тада био шеф, заменик шефа кабинета Министра унутрашњих послова, господина Душана Михајловића, а он је водио да кажем целокупну истрагу на терену, па сам и од

њега да кажем чуо те непосредне да кажем неке појединости везано за тај случај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су инспектори за странце који су обрађивали условно речено предмет «браћа Битићи», имали обавезу да Вас извештавају о току предмета и да ли сте Ви имали право?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја нисам, ја сам у то време био у Савезној влади, разумете. Значи ја немам везе са тим никакве, значи у то време ја нисам био начелник, нисам обављао послове начелника одељења за пограничне послове, значи потпуно сам, ја сам у то време био у Савезној влади помоћник министра и радио сам друге послове, немам никакве везе са тим, никаква директна нити посебна сазнања у то време нисам имао везано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то се завршавало ако сам добро разумео на републичком нивоу?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Које?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сав тај случај са пограничним стварима везано за.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Није се завршавало на републичком нивоу, у то време, у то време у оквиру управе за странце и пограничне и управне послове постоје три линије рада, једна су погранични послови, а то је контрола прелажења државне границе, друга линија послова су контрола кретања и боравка странаца, трећа линија послова су управни послови и лична стања грађана, држављанства и остало. Када је у питању граница, ако могу да појасним само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам зато што су браћа Битићи оглашена одговорним за прекршај Савезног закона, дакле то је једна ствар и ваше стварне надлежности. Ви сте по тој логици на неки начин морали бити упознати са тим?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја нисам зато што тада физички нисам био ту, био сам у Савезној влади, ја значи нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Савезна влада и надлежна за те ствари.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не. Спровођење тога закона врше.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За спровођење Савезног закона надлежно је републичко?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Републичко министарство. Тако је, тако је управо то тужиоче, контролу прелажења државне границе врше органи Републике Србије, значи органи Републике, Одељење за пограничне станице пограничне полиције, управо то, ево видећемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току бомбардовања.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: А још једну ствар само везану за када је везано за тај случај обзиром да сам био и начелник Службе за откривање ратних злочина, па када смо разјашњавали поједине чињенице везано за њихов прелазак, у то време то нису били класични гранични прелази, то су били контролни пунктови који су успостављени према.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не мисли се на то.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: А не мисли, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте Ви упознати са тим очигледно, јер се овде мисли на прелазак државне границе између Албаније и Србије, но нема везе. У току бомбардовања `99. године да ли је МУП, зграда и да ли су служба МУП-а Републике Србије измештене из зграде у којој су радиле?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Јесу, јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су биле после?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па на више локација, мењали смо локације. Малтене тродневно, петодневно, ја сада не могу да говорим где смо све били али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте задржавали исте бројеве телефона при промени тих локација?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Мислим да нисмо, селили смо се, наша управа за везу је увек ишла као нека претходница да би успоставила да кажем тај минимални ниво комуникације увођења специјала, мобилна телефонија чини ми се да је функционисала и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао бих нешто што можда и нема директне везе са овим предметом, али може да указује на конекцију сведока са Властимиром Ђорђевићем, а то је да ли је Вама нешто познато око хладњаче која је пронађена у Текију и извлачењу лешева одатле и пребацивање тих лешева у Батајницу?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја сам на те околности господине тужиоче већ дао изјаву, дао сам две изјаве, једну изјаву сам дао шефу оперативног тима МУП-а 2001. године који је био одређен испред Министарства унутрашњих послова да води тај случај и дао сам изјаву Вама овде у специјалном тужилаштву. Оно што могу да кажем везано за то јесте да је на основу захтева начелника подручне полицијске управе сада или СУП-а у Бору, дошао је један захтев за исплату оперативних трошкова, у Управу криминалистичке полиције који је достављен на одлучивање у кабинет начелника Ресора јавне безбедности, а ја сам само у својству да кажем техничког лица спровео тај административни поступак јер је касније утврђено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте које године је то било?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: То је било колико се ја сећам `99. године, постоје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Ви сте тада били начелник за пограничне послове, како начелник за пограничне послове може да обради нешто што се зове исплата трошкова за пренос посмртних остатака?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја сам, мало пре сам у претходном излагању рекао да се неки послови, ја нисам никоме административно део документације предао, касу за специјалне намене Министарства унутрашњих послова, значи тај административни део сам водио ја и никоме га нисам предао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И даље?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: И даље у том, али је тај део, тај папир, ти папири, ти списи су били у кабинету начелника ресора и стицајем

околности, значи ја сам позван једном приликом да изадминистрирам тај предмет јер уопште у том предмету није писало ни хладњача, ни, тај предмет је потпуно имао неки други назив и ја нисам знао шта је, на шта се он односи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао назив «Дубина II»?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао је тај назив.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај назив је имао.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја нисам имао разлога, сви ти папири су остали у кабинету и пронађени су и ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми нејасно како Ви, ко Вас позове и како Ви уопште поступате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А није то у његовој сталној надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте више ту на том месту, него сте отишли на неко сасвим друго место?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Протеклоје, рекао сам да било је ту доста те администрације, знач која није предата никоме формално да се пронађе предмет, неки предмет да се заврши у административном смислу, ја сам ето стицајем околности и док сам био помоћник начелника УБПОК-а исто водио касу за специјалне намене, али како да вам објасним сад, једноставно позван сам и ја се не сећам да ли је то мени дао господин Ђорђевић или ми је секретарица рекла ево овај предмет је стигао треба да се реализује, зна се технички.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко Вас је позвао?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим сад, сад не могу, значи ту треба да се реализује. Ја знам какав је поступак, значи напише се захтев, зна се ко парафира, ко одлучује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко може да Вас позове?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па може да ме позове начелник ресора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може било ко?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не може било ко, зна се, наравно не може било ко, у то време значи могао је да ме позове или начелник ресора или је могао да ме позове секретарица да ми, ја се не сећам у то време ко је могао да ме позове. Значи конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да сте од марта `99. године и даље непосредно сарађивали са Ђорђевићем?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Службено или приватно?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не, не, таман посла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте онда ово радили што није у Вашој надлежности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: По налогу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мени то није јасно заиста, ако свако може да ради све, то мислим то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то каса за специјалне намене? Шта је то?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: У складу са инструкцијом, значи у складу са важећим прописима постоји инструкција у оперативном раду и за одређене да кажем оперативне захвате се врши надокнада за неке да кажем послове. Начелник, ако хоћете то методолошки да вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довољно.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Просто ја сам радио један технички посао. Значи, нити сам предлагао, нити сам одлучивао, нити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад би вас на пример Властимир Ђорђевић позвао телефоном и кад би рекао прву реч ало или нешто тако, да ли бисте Ви могли да препознате, да ли сте Ви препознавали његов глас одмах? Да ли је нешто у гласу карактеристично?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Углавном препознам као и сада кад се чујем са много људи, наравно не са онима са којима се нисам чуо две године или три, али са оним људима са којима комуницирам наравно да препознајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току бомбардовања кажете имали сте секретарицу и имали сте неки број телефона, сад ако можете да се сетите који је то број телефона, да ли је тај телефон био у систему ПТТ-а или није?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ми смо имали, да кажем три линије бројева. Имали смо, односно четири, имали смо локалну нашу везу у оквиру кућне телефонске централе која је могла да се успостави, имали смо значи уобичајено специјалну телефонску везу која постоји у Министарству унутрашњих послова, градске телефонске линије и мобилну телефонију смо користили. Ето то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су те специјалне везе са тим специјалним телефонима остајале идентичне и при релокацији?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па не могу сад да се сетим. Мислим да јесу тамо где су постојале техничке могућности сигурно да, где нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А градске линије?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Градске не могу да се сетим верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али оно што мене интересује да ли су ти телефони били у систему ПТТ-а у том смислу?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Који?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти ваши телефони градски и специјал у том смислу да неко може да окрене име и да вас нађе?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па не може специјалан да нас нађе, локалом не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Градски?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па не могу да се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 011?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Да ли је он у именику био ажуриран ја то не знам аутоматски, али у то време ја чисто сумњам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је био у систему?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Да, у редовном систему ПТТ-а, Министарство плаћа наравно трошкове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте на почетку да сте почетком рата, па онда се додали, пре избијања припремани за начелника за пограничну полицију. Шта то значи?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: То значи да ми је најављено од стране начелника Ресора јавне безбедности да ћу у најскорије време преузети послове начелника Одељења за пограничне послове Министарства унутрашњих послова, значи не, да кажем формално у смислу да ми је тог момента уручио решење и рекао ти од сутра, прекосутра, него да сам планиран, да се размишља о кадровском решењу да будем начелник Одељења за пограничне послове.

НАТАША КАНДИЋ: А кад Вам је уручено решење?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја не могу да се сетим, али има записано је на овом.

НАТАША КАНДИЋ: Отприлике?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па не могу сад да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Април?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Да ли у априлу, не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да буде касније?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не може да буде касније јер ја нисам дуго био начелник Одељења за пограничне послове зато што сам ја врло кратко ту био, не знам да ли сам био месец и по, два дана и одмах сам упућен био у Савезну владу, врло кратко.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је начелник Пограничне полиције док Ви сте распоређени?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је био Петар Богдановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не, не. Ко је био хоћете да ми кажете? Молим вас ја говорим о нивоу начелника одељења, не говорим о нивоу начелника управе, значи у том делу само да разјаснимо. Ја сам начелник одељења, једну линију рада сам водио у оквиру управе за странце, пограничне и управне послове.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познајете Сенишу Грбића?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Како не познајем, Сениша је мој друг.

НАТАША КАНДИЋ: Он нам је рекао овде да не би могло да се догоди да постоји нека депортација неких странаца, а да он то не зна да је донето решење. Е сад, то је било почетком јула, значи?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: То је потпуно друга линија рада у оквиру да кажем управе за странце, пограничне управне послове, ту линију рада ја нисам водио. Значи, то је проблематика странаца, значи контрола кретања и боравка, њиховог настањења и то.

НАТАША КАНДИЋ: Где се Ви налазите у том периоду кад Ви кажете припремају вас за нову дужност, где седите? Да ли на старом месту или?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Био сам шеф кабинета у то време, у то време то је било пред бомбардовања, не знам колико времена, седео сам у улици Кнеза Милоша 101, сећам се добро на трећем спрату, значи у мојој канцеларији, обављао сам послове шефа кабинета сасвим редовно и наравно ишао сам на поједине консултативне, координационе састанке у управу коју је организовао тадашњи помоћник министра господин Стојан Мишић који нас је линијски да кажем у ту линију рада покривао заједно са другим колегама, неки проблемски састанци који су били и ето тако.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад, мени остаје потпуно нејасно како у то време, врло једно компликовано време Вас припремају, премештају на неко ново радно место, па онда опет поново на неко друго радно место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја схватио да је реч о припремама.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: О најавама, то је била најава једна, то је најава једна и уједно нека припрема да ја се припремим, да очекујем шта ме чека јер то није било по мојој молби нити по некој ургенцији са стране, једноставно ми је било најављено као и сада у Министарству унутрашњих послова, ја сам вероватно један од ретких који је променио много радних места у Министарству унутрашњих послова руководећих од 1996. године до сада.

НАТАША КАНДИЋ: Сад ја имам једно питање које је за мене врло важно. Како се то догодило да када је покренута иницијатива Фонда за хуманитарно право за Вашу смену као начелника службе, управо иницијатива која иде на томе да сте Ви у време НАТО бомбардовања били шеф кабинета, да Ви уопште на то не реагујете и не кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити на ово питање. Немојте одговорити на ово питање. Па не мојте молим Вас.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Господине председниче.

НАТАША КАНДИЋ: Пошто сте значи били, како ја разумем, остали у тој вези да ли у тим просторијама, реците ми да ли сте Ви присуствовали неким састанцима на којима је било говора о премештању тела са Косова у Србију?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Да ли сам присуствовао?

НАТАША КАНДИЋ: Састанцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истовремено да ли имате сазнања те врсте ако сте били на тим састанцима?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ни на једном састанку нисам био на коме се разговарало о премештању лешева са Косова на територију.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате сазнања да је било састанака о томе, договора, одлуке?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Имам сазнања када сам постао начелник Службе за откривање ратних злочина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, из тог периода?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Из тог периода не, али када сам постао оперативно начелник Службе за откривање ратних злочина е онда сам кроз да кажем, а за време рата и пре тога не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били у прилици да чујете Вашег шефа Властимира Ђорђевића да некад лично зове неке у полицији, да им нешто саопшти, пренесе усмено неку наредбу, неки захтев?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па наравно да сам био, присуствовао сам неки пут неким договорима, консултацијама где проистекне да се да и неки налог или смерница шта да се уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је прецизније, питање које је поставила госпођа Кандић је у овом правцу. Да ли сте Ви били присутни за те три године да Ђорђевић телефоном назове свог неког подређеног тамо из МУП-а, бог те пита одакле и нареди му нешто, каже уради то и то?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па можда сам и био присутан, можда сам, не могу са децидно, не знам конкретно на шта али можда сам и био присутан као окрене начелника пограничне управе, па наравно има то право молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, представи се, не представи се, не знам ни ја што.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Специјално телефонском везом, па то је сасвим нормално, то ја радим и сад а не, то је једноставно наш начин и пут функционисања. Значи, могуће је да је начелник ресора у то време могао телефонским путем да окрене начелника подручне полицијске управе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се на тим и таквим везама и комуникацијама представља било његовом шифром?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Знате како, у Министарству унутрашњих послова тај први ешалон, да кажем руководилац, познаје се. Значи, ту нема потребе за неким представљањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али ако би наредио, ако би требало да нареди нешто неке ко је јако далеко од тог првог ешалона да ли треба да му се на неки начин представи, легитимише ко је с друге стране линије било неком шифром, било функцијом?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Мени није познато да је генерал Ђорђевић на неким нижим нивоима се спуштао и издавао неке налоге. Па то су били први ешалон, значи помоћници министара који су руководили линијама рада у министарству, начелници управа у седишту министарства унутрашњих послова и начелници подручних полицијских управа. Тада су то били секретаријати унутрашњих послова, начелници Секретарија унутрашњих послова. Значи, то је тај ниво, таман посла да зове начелника полицијске станице сада већ или командира станице полиције у Босилеграду, молим вас, мислим то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или оптуженог Поповића у кампу за обуку у Петровом Селу повише Кладова?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер то каже Поповић да га је Рођа телефоном позвао и рекао.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Он тврди, нека тврди, ако га је позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Ви сте три године шеф кабинета, зато смо Вас и звали, ево само зато смо Вас звали да видимо начин комуникације. Ђорђевић неће да сведочи, све би то лепо било разрешено да господин Ђорђевић хоће да сведочи из Хага путем видео линка или овако или онако неће да сведочи.

НАТАША КАНДИЋ: Само да нам заврши ову реченицу.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја не могу сад да потврдим да ли је он звао или није звао господине председнице.

НАТАША КАНДИЋ: Али по Вашем мишљењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо сведока.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ово је већ сада сугестивно али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би тај први ешалон спадао Горан Радосављевић-Гури? Дакле, у то време човек који је оно задужен за ПЈП и за обуку ПЈП и тако? Разумете? Као неко кога би он могао назвати телефоном?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па ја мислим да није био у то време, колико се сећам, мислим да он није био први, тај први ешалон, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први ешалон, ја то схватам на један начин.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Мислите први ниво руковођења, први ниво руководилица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Релативно висок ниво руковођења?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Колико се ја сећам у то време и људи са којима је господин Ђорђевић комуницирао од руководилица, мислим да он није био у том првом нивоу руководилица са којима би, могао је али мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите браниоче?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ево ја ћу се наставити на исти ниво питања, па ћу питати конкретно. Да ли је генерал Ђорђевић рецимо мајора Ђерића звао Ђера, мајора Радосављевића Гури, мајора Арсенијевића или потпуковника Арсенијевића Арса?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: За ову прву двојицу за Гурија и за Ђерића ја никада нисам чуо да их је звао, да их је именом тако називао, а за Арсу јесам јер је господин Ђорђевић био дуго начелник, био је једно време начелник Управе полиције у Министарству унутрашњих послова. Дуго је такође радио у Управи полиције господин Арсенијевић, практично свакодневно смо се ту виђали, значи на трећем спрату када је било потребе да

се донесе неки документ, када је постојала нека потреба као што је мене звао Слобо тако и Арсенијевића познавао и звао га Арсо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ову двојицу нисте чули?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: За ову двојицу нисам чуо заиста.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Те 1999. године када је било бомбардовање те године да ли сте чули за Атлантску бригаду?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не. Први пут сам за Атлантску бригаду чуо на састанку код министра Унутрашњих послова господина Јочића у присуству поступајућег истражног судије. То је било и наравно не знам да ли је претходно објављено на овом блогу «Б92» случај «Браће Битићи», сад не могу то да се сетим.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви присуствовали колегијумима у Министарству унутрашњих послова када сте били шеф кабинета генерала Ђорђевића?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Генерал Ђорђевић није никада организовао колегијуме, формалне колегијуме својих помоћника.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А министар Влајко Стојиљковић?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: А министар Влајко Стојиљковић јесте, али ја нисам био шеф кабинета министра Унутрашњих послова и у том својству нисам могао ни да присуствујем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А ко је био шеф кабинета Влајка Стојиљковића у периоду за време бомбардовања и два, три месеца након бомбардовања?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја то сад не могу да се сетим. За време бомбардовања не могу да се сетим, знам да је био Данило Пантовић па је он отишао, ко је после администрирао за његове потребе не могу да се сетим. За време бомбардовања ми смо мењали локације па смо стицајем околности и кабинет начелника Ресора јавне безбедности и кабинет министра су били практично на истој локацији.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је на колегијумима министра Душана Михајловића од априла 2001. године спомињано откривање лешева, гробница итд?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Након објављивања у средствима јавног информисања масовних гробница хладњаче министар Унутрашњих послова господин Душан Михајловић је у оквиру редовног колегијума једну од тачака, једна од тачака је била разјашњавање свих чињеница и околности који се односе на пребацивање и откривање лешева, значи пребацивање лешева са Косова и Метохије на територију Републике Србије и откривање масовних гробница на територији Републике Србије. У том смислу, ако дозволите да допуним, да ли дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да,.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Само да допуним. У том смислу он је издао конкретан налог да начелницима ресора, пошто су тада у оквиру Министарства унутрашњих послова битисала два ресора – Ресор јавне безбедности и Ресор државне безбедности. Значи, да оба начелника ресора у оквиру својих компетенција надлежности и овлашћења предузму одговарајуће

мере ради утврђивања свих чињеница везано за овај случај. У вези са тим после сваког колегијума сачињавао се записник о колегијуму ко је био присутан на колегијуму, које су се тачке дневног реда разматрале и који су задаци дати. Мени је познато да је такав један записник сачињен и да постоји траг о томе да је он издао такав налог. Такође, након завршетка тог колегијума познато ми је да је господин Душан Михајловић обавио консултације са тадашњим начелником Ресора јавне безбедности господином Сретенем Лукићем у његовом кабинету где сам ја присуствовао где је он са њим обавио консултацију у смислу ко ће бити непосредно ангажован да води оперативни тим, односно оперативну групу која ће на нивоу министарства да се бави у оквиру Ресора јавне безбедности тим случајем и предложено је да тај тим води господин Карлеуша који је наравно и касније водио целу ту истрагу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Е добро. Кажите ми када је та истрага почела да ли Ви знате када су овде окривљени дали прве исказе полицији везано за случај браће Битићи?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не. Ја сам само ево да кажем да уопште никаквих сазнања о томе нисам имао до момента када ме је након првих прелиминарних истрага, односно утврђивања свих чињеница позвао господин Карлеуша и са мном обавио разговор и рекао ми да је радећи на случају «Хладњаче» и на овим другим случајевима установљено да је по основу «Хладњаче» да је извршена исплата оперативних трошкова, да постоји траг и тако даље, где је утврђено и тек на основу тада сам ја то сазнао и на његов захтев тада, значи на његов захтев дао две писмене изјаве.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми када је почела истрага, говоримо само о случају Битићи, мада можемо и ево те лешеве исто који су тада откривени. Да ли је генерал Ђорђевић био у земљи, био у министарству тада?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Морам да ресетујем мало памћење. Ја мислим да је он негде почетком 2001. године отишао у пензију.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја сам тада формацијски био, не формацијски него сам био распоређен у оквиру Министарства унутрашњих послова. Да ли сам био шеф кабинета господину Душку Михајловићу или сам прераспоређен на радно место заменика шефа кабинета, не могу се сад конкретно сетити, а наравно нисам се после његовог пензионисања, нисам имао никакав контакт, ми смо се видели каа је добио решење за пензионисање, могу то да кажем поздравили се, попили неко пиће тамо са осталим високим руководиоцима и од тада га нисам видео нити смо се чули.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Обзиром да сте били у Савезној влади и у министарству кажите ми да ли Вам је познато да ли је ратних сукоба након повлачења војске и полиције са Косова било између војске и полиције с једне стране и припадника ОВК?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Нисам Вас добро разумео господине Прелевићу?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је након повлачења војске и полиције са Косова било ратних сукоба између војске и полиције и ОВК на Косову или на граници, значи на тој административној линији?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Колико се ја сећам после повлачења, не знам колико је времена протекло али је било проблема у Прешевској долини, чини ми се да је било колико се сећам да је било озбиљних инцидената и сукоба и колико се сећам да је господин Ђорђевић заједно са осталим руководиоцима министарства и тадашње прелазне владе непосредно био ангажован у том подручју. Мислим да постоје снимци.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да конкретизујемо време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било ово ФБМ или тако некако?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да конкретизујем?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Да то је био њихов Федерални биро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било везано за ОВК, УЧК?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након повлачења, значи говорим о јуну, односно јулу, августу?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим али мислим да је то проверљиво јер о свим догађајима дневно дежурна служба Министарства унутрашњих послова, односно Оперативни центар је био извештаван о свим догађајима.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када је генерал Лукић постао начелник Ресора јавне безбедности?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја се не сећам тачно датума када.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када је Душан Михајловић постао министар?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Душан Михајловић је постао министар негде почетком 2001. године, јер смо 3 месеца заједно радили колико се сећате.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: 01. фебруара 2001. године?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Јесте, ако се сећате ја сам Вам био шеф кабинета.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Након тога, да бићу сведок овде, након тога да ли је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Лукић постао?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим, заиста не могу, у мојој каријери много је тих догађања, премештања. Мислим да је након, он је након разрешења господина Ђорђевића и одласка у пензију, мислим да је он постао тада начелник Ресора јавне безбедности.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након разрешења генерала Ђорђевића?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Мислим да је, не могу да се сетим, не могу да тврдим.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је након разрешења генерала Ђорђевића са места начелника Ресора јавне безбедности генерал Ђорђевић као и генерал Обрад Стевановић добили нове дужности?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим, али можда је генерал Ђорђевић добио место саветника, можда, а знам сигурно да је господин Обрад Стевановић прераспоређен у оквиру Криминалистичко полицијске академије али у оквиру Криминалистичко полицијске где је у оквиру једне истраживачке јединице која је формирана јер је господин Обрад Стевановић био већ тада чини ми се магистар и да је испуњавао формалне услове да буде прераспоређен на то радно место које је потпуно, да кажем, издвојено из оперативних послова министарства и везама за образовање.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је министар Влајко Стојиљковић координирао рад Ресора државне безбедности и јавне безбедности?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Јесте, господин пок. Стојиљковић је координирао значи рад и Ресора јавне и Ресора државне безбедности зато што је он у то време Ресор државне безбедности био у оквиру Министарства унутрашњих послова.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја сам мислио, али не знам баш ни најбољу форму и да ли је уопште могуће и за суд прихватљиво да се предочи пет реченица које је генерал Ђорђевић написао у овом свом писму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми нисмо писмо извели као доказ.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нисмо извели још као доказ. Можемо ли хопотетички ако суд дозволи? Ја ћу поставити питање па Ви забраните?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволићемо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Уколико би министар начелнику Ресора јавне безбедности господину Ђорђевићу рекао да ће он послати екипу да преузме неке људе да ли би то значило да су ти људи из Ресора јавне безбедности или из Државне безбедности?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Он је то могао да каже, а то да ли се то односило на припаднике Ресора јавне или Ресора државне безбедности, ја то заиста не могу сада да потврдим или да тврдим, али сигурно да је могао да каже господину Ђорђевићу неко ће отићи тамо и урадиће то и то, то је могао да каже, имао је у то време, значи уопште имао је такве ингеренције и такав налог је могао да изда.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли би то значило да би у том случају он прескакао начелника Ресора јавне безбедности и директно тај посао обавио са нижим испод начелника, нижим по хијерархији?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: И покојни господин Влајко Стојиљковић и он је познавао доста људи и у оквиру Министарства унутрашњих послова и на терену много је људи непосредно познавао. Не мислим да није могао тако нешто, неки налог да кажем директно да изда, али мислим да то није баш било уобичајено, зависно ког нивоа.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У случају депортација других, не говорим о браћи Битићи, другим депортацијама ко је обављао контакте са земљама где би та лица требала да буду депортована?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: На које депортације мислите, депортације наших држављана или страних држављана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нема депортације наших држављана, значи депортације страних држављана, странаца који су нелегално ушли у земљу? Ко би обављао тај посао уколико то није суседна земља?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Тај посао након истека одговарајуће мере или казне ако је изречена, ако је изречена мера напуштања, изречена новчана казна, изречена мера моменталног напуштања државе, то би радили радници Одељења за странце у сарадњи са полицијом опште надлежности која је вршила практично физичко обезбеђење до граничног прелаза, а на граничном прелазу би станица пограничне полиције или руководилац који тога дана дежура на граничном прелазу успоставио контакт са суседним пограничним органом и старешином, најавио предају и уз записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он неће да прими, каже шта нам Ви сад ту шаљете не, нећемо, не примамо јер нису њихови држављани, дакле нису држављани суседне земље него неке тамо па ми сад намеће ово, сасвим је разумљиво што пита бранилац, нека сарадња, неки контакт са представницима, са амбасадом те земље требало би успоставити да се види куда те људе?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па наравно у таквим случајевима се такви проблеми решавају дипломатским путем, решавали су се преко Савезног министарства за иностране послове, та лица би се одводила у прихватилиште за странце, чекала ново то коначно решење које би било успостављено и то је то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Где би они чекали то ново одредиште? Где би та лица чекала депортацију уопште, где би та лица која чекају депортацију где би они чекали док их та нека држава суседна?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Значи, ако им је одређено задржавање до момента утврђивања идентитета они би били у просторијама полиције, након тога би били приведени судији за прекршаје ако се ради о прекршају или се ради о, који би им изрекао меру, а након тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изречена мера правоснажна, издржали казну, донето решење о забрани даљег боравка и задржавања на територији СРЈ и шта сад с тим? Где сад чекају да се види резултат, исход договора између ове државе и њихове државе?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Па у прихватилишту за странце, па молим вас у прихватилишту за странце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Постоји прихватилиште за странце на територији града Београда у Падинској Скели и том установом је руководило раније Савезно министарство унутрашњих послова, а касније када је дошло до распада државне заједнице Србије и Црне Горе та установа је припала Министарству унутрашњих послова која дана, пошто је у међувремену дошло до промене прописа колико ја пратим, а није ми то сада да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која би то сад управа?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Исто управа за странце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пограничне послове и странце?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: И наравно у оквиру те управе сада смо систематизовали одељење за азил и одељење азила и имамо комисију на нивоу владе и тако.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је врло слично је рекао и господин Грбић, па ме интересује Ваше мишљење ко је требао да обавести амбасаду чији су то држављани?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Амбасаду чији су то држављани требало је да обавести, значи Министарство унутрашњих послова комуницира са Савезним министарством за иностране послове са дирекцијом за конзуларне послове која позива и комуницира са амбасадом државе а која је акредитована у нашој земљи, а онда путем депеше се контактира земља одакле су та лица дошла да би установила и утврдила идентитет тих лица, потврдила депешом, доставља се значи тим каналима дипломатким у Дирекцију за конзуларне послове. Из Дирекције за конзуларне послове у нашу управу за странце и наравно ми о томе обавештавамо терен и поступајућег судију.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, значи Ви тог дана када су они прешли 26. јуна полиција је обавештена да су три америчка држављана, да им је одређено због преласка границе одређено у прекршајном поступку казна затвора у трајању од 15 дана итд. Да ли је Вама познато да ли је Министарство унутрашњих послова спровело процедуру везану за браћу Битићи тиме што је кренуло у поступак преко Савезног министарства унутрашњих послова, сад као ово што сте рекли, кренуло да обавести рецимо Амбасаду Сједињених Америчких Држава да се њихови држављани налазе, да ће бити депортовани итд?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не могу тога да се сетим. Ја сам као руководиоца Службе за откривање ратних злочина, значи поступао, не ја непосредније јер сам управљао да кажем тим предметом, али су моји непосредни сарадници - шеф Одсека за откривање ратних злочина најнепосредније поступао по том предмету. Не сећам се у списима, а и наравно не могу сад овде да говорим о томе јер чак и да се сећам јер ти подаци представљају службену тајну па молим да ми у том смислу таква питања и не постављате толико директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање браниоца је било у другом смислу, дакле из Вашег рада, не као начелника Службе за откривање ратних злочина, него као некога ко је у тој Савезној влади? Дакле, где сте Ви, ајде да прецизирамо, где сте Ви?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Где сам радио у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви од 25. јуна 1999. до 15. јула 1999. године, где сте, на којем радном месту?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја сам помоћник савезног министра у то време за избеглице, расељена лица и хуманитарну помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то до?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: До разрешења, не могу да се сетим, мислим да је то било 2000. године, негде касно у јесен, после формирања републичке владе. Може се то проверити у «Службеном листу Југославије», постоји одлука о постављењу и разрешењу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја мислим да је за овај поступак па и за утврђивање истине од есенцијалне важности. Да ли је овај законом прописан поступак о коме говори и господин Грбић, а ево и сада господин Борисављевић, спроведен у том смислу ја не видим на какву службену тајну се позива сведока да нам то не открије? Поставићу следеће питање. Да ли сте покренули кривични поступак против човека који је одлучио да се не спроведе поступак?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ради разјашњавања свих чињеница везано за то поступање нека лица нама нису доступна, била тада доступна и видим да још увек нису доступна да би се до краја утврдила, да кажем, нека права истина и да би могло да се донесе одлука да се против некога у консултацији са тужиоцем и наравно истражни судија покрене кривични поступак.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја основано претпостављам да онај ко је одлучио да се не спроведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам желио сведоку да поставим ниједно питање везано за његова сазнања о овом предмету као начелнику Службе за откривање ратних злочина због, је ли тако, опште познатих проблема ЗКП-овског типа.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја то разумем, али суштинско питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако смо ту на оној оштрици, на ивици и у проблему.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Суштинско питање с мог скромног становиштва јесте који би мотив био неког који је високо рангиран да не спроведе поступак који је законом предвиђен а ми овде сазнајемо да су у ствари та лица недоступна а 7 година водимо поступак против ових лица, јер тај који је то одлучио тај је одлучио и да ликвидира браћу Битиће. Да је то урађено не би могло доћи до ликвидације браће Битићи из тог разлога што су обавестили матичну земљу, ја зато постављам то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је потпуно разумљиво.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, неко је решио да не спроведе поступак да би сакрио да ти грађани су код нас, да би након тога то ишло неком хијерархијом, а поставићу питање. Тај који је одлучио да се не спроведе поступак по Вашем мишљењу ко је могао да одлучи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да одлучи, ајмо ко је могао да одлучи, то су она сва Ваша сазнања везана за полицију и њену организацију, надлежности појединих служби да се спроведе? Дакле, ко је могао да одлучи да се процедуре према браћи Битићи које су нормалне, законске, регуларне, законом прописане, које су примењиване почев од оне патроле у месту Рударе која их је довела у Куршумлију, почев од људи из Куршумлије, почев од полиције у Прокупљу, почев и настављено са прекршајним поступком и поступањем судије за прекршаје и настављено у затвору, иза њих остаје море

трагова редовних, нормалних и одједном више нема, а треба да остане и даље типа договора са властима земље чији су они држављани, ускраћује им се право боравка овде, где и како депортовати, ко ће их преузети итд., јер не могу се послати Мађарима е сад ако их они приме или не знам ни ја где, па је неко одлучио да те процедуре престану и да се не примењују те уобичајене процедуре којима би било места. Дакле, ко би могао да донесе такву одлуку, е стоп, нема више тога, нећемо да о томе размишљамо?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Господине председниче, заиста не знам ко би могао да донесе одлуку да се закон не спроводи. Ја заиста не знам ко може да донесе ту одлуку да се тај закон не спроводи. У то време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се не спроведе и да одлука буде обавезујућа и за друге.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је суштина. Да ли је ту одлуку могао да донесе Поповић Сретен и Стојановић Милош?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да не, јасно је то и нама.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је Гури могао? Да ли је могао Аца? Да ли је могао начелник СУП-а у Прокупљу? Да ли су они могли, да ли су имали такву снагу да донесу такву одлуку?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Заиста не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако могу само да помогнем овом питању пошто можда није добро ни формулисано. За конкретни случај ко је могао да изда обавезно упутство за поступање? По хијерархији да ли је то Обрад Стевановић, да ли је то сад причам Рођа?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Просто линијски гледано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко би могао да изда упутства?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Само линијски гледано, значи начелник Подручне полицијске управе одговара за целокупно стање безбедности на својој територији и има у оквиру полицијске управе, односно тадашњег Секретаријата унутрашњих послова, Одсек за странце постоји шеф одсека. Тај шеф одсека по линији послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су радили своје, они су известили ову управу. То је у централу полиције, у Београд дошло, они су известили управо. Неће сад они доле из Прокупља контактирати не знам Амбасаду САД, претпостављам да то не иде на том нивоу него ипак треба овде да се уради?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја заиста не знам ко је тај ко је могао, тако да сада тврдим и да кажем тај је могао јер имао је такву моћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према позицији коју је имао, према Закону о полицији, према Правилима о поступању у полицији, која је та личност која је могла да обједини све и више служби и Службу за пограничне послове и Јавну и Државну безбедност да изда упутство?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: То је министар Унутрашњих послова који је могао да каже, апсолутну моћ и руководио је у то време и Ресором јавне и Ресором државне безбедности. Значи, он је био тај који је могао да све обједини, искоординира и да такву једну одлуку наложи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то могао Рођа да уради?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Сумњам, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате право да коментаришете на тај начин, онда укључите микрофон, тражите реч, ја Вам одобрим, укључите микрофон.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ево ја сам завршио. Суштински немам више питања али разумели смо да ништа нисмо разумели. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Поповић?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја се господине председниче извињавам, мало смо више чули овде теорију што смо чули од господина али око праксе не знам колико је било битно да се сазна нешто овде. Да ли сте Ви уопште икада били са генералом Ђорђевићем на терену доле на територији Косова?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Са генералом Ђорђевићем?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Јесам једном, не једном био сам два, три пута, два пута.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: За време ратних дејстава?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: За време ратних дејстава био сам једанпут.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Какав је надимак имао господин Ђорђевић?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Рођа.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли знате ко је Гури?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Знам.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Како се зове?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: То сви знају то није спорно.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли знате ко је Тутинац?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Знам и ко је Тутинац.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Како се зове?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не знам како се зове а Симовић се презива.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли знате ко је Чане?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим ко је Чане.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Чанковић?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Чуо сам за Чанковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је сврха ових питања господине Поповићу?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Чанковић је пензионисан, је ли тако?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Тако је.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ђанковић је радио, мислим да је радио у Управи за везу, 95% људи у министарству сам лично знао у то време.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Када би господин генерал Ђорђевић био на терену Ви би били у кабинету, пошто сте били тад његов шеф кабинета за време ратних дејстава на Косову. У једној ситуацији ко би њега пратио? У тој ситуацији ко би пратио генерала Ђорђевића доле на територији Косова?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: То не знам ко би га пратио. Генерал Ђорђевић на Косову је углавном одлазио врло ретко, није се дуго задржавао да би сад био непрекидно у неком трајању. Колико је мени познато

генерал Ђорђевић је ишао редовним летовима нашим хеликоптерским који су били на релацији Приштина-Београд. Ја сам стицајем околности једном приликом био са савезним руководиоцима, стицајем околности сам отишао доле и вратио се истог дана, отишао и истог дана се вратио. Ко га је пратио доле, ја не знам.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Аеродром није функционисао за време ратних дејстава. Игром случаја да ли знате да је генерал Ђорђевић био за време извођења акције на Радоњичком језеру приликом проналажења лешева?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А кад би било да је он био тамо, пошто знам да је био сигурно, како би он могао да дође да Вама изда неко наређење а немогуће је у тој ситуацији директно везом или било како? Преко кога би он могао Вама да изда неко наређење пошто сте Ви његов шеф кабинета?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја у таквом позицији верујте да нисам био.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: За време ратних дејстава?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја не знам кад је то било, али у таквим ситуацијама нисам био. Генерал Ђорђевић оде на један дан и врати се, оде доле држи неки састанак и врати се.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Генерал Ђорђевић је лично био на Радоњичком језеру, ја сам га лично обезбеђивао, обезбеђивао га је Чане, обезбеђивао га је Симовић, обезбеђивао га је Ђера, обезбеђивао га је Гури, тако да значи могао је да лично разговара са Ђером, могао је лично да разговара са Гуријем, могао је лично да разговара са Тутинцем, а лични возач му је био Чанковић иако је био начелник везе.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: То Ви тврдите. Ја немам ништа против тога нити то могу да оповргнем заиста нити оповргавам. Ја сам био у Београду, у кабинету, у згради радио један стручно оперативни административни посао, значи нисам руководио, нисам издавао наређења, нисам.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па зато ја говорим, теорија је једно а пракса је друго. Да ли је могао генерал Ђорђевић?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не знам да ли је могао ни шта је било на терену, с ким је контактирао. То је исто као што ја не знам с ким ви топите чварке, с ким се дружите, с ким идете у кафану молим Вас.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је изводљиво, да ли може да дође до такве ситуације?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја не желим да претпостављам, ја само оно што су конкретне чињенице то хоћу да потврдим или да оповргнем, јер сам се закleo овде да ћу говорити истину.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А Ви претпостављате да сам ја то исто урадио па су ме затворили?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не таман посла, ја нисам претпоставио и молим Вас немојте да мењате.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: После ратних дејстава, значи после јуна, Ви сте значи отишли са радног места шефа кабинета генерала Ђорђевића?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја нисам отишао у јуну, постоји у досијеу Министарства унутрашњих послов акоји се води под именом Слободан Борисављевић и под матичним бројем, постоје сва документа о мојим постављенима, разрешењима и премештајима. Према томе, могуће је то све проверити, установити од кад сам и фактички и формално. Према томе, немојте да тврдите оно што није истина.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Питам, тад кад сте Ви рекли да сте отишли на друго радно место, отишли сте на које ја се извињавам?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја сам малопре поновио. Ја сам отишао у Савезно министарство за избеглице, расељена лица и хуманитарну помоћ. Постављен сам одлуком Савезне владе за помоћника министра.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Јесте ли били начелник?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Био сам претходно начелник Одељења за пограничне послове у Министарству унутрашњих послова и обављао сам те послове што се може проверити код људи који су били моји непосредни радници који сада раде и који су пензионисани. Молим вас то су чињенице које је могуће проверити.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Али то је тај период та два месеца, одмах после Рођиног 2 месеца у том периоду ко је био шеф Одељења за пограничне послове у Министарству унутрашњих послова баш у то време кад се Ви били јер у то време су браћа Битићи били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо сад прецизне параметре те врсте, али сам схватио да је то месец и по или два дана Вашег начелниковања, да је то било у току рата практично?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Тако је. То је било практично у току рата, тако је у току рата, јер се сећам локације на коју сам позван где ми је саопштено, где ми је генерал Ђорђевић саопштио да одлазим у Савезну владу и да сам препоручен да будем функционер, односно помоћник министра. Значи, то је било ипад ратно време.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ко је био тад шеф одсека Одељења за пограничне послове у Министарству унутрашњих послова у МУП-у?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: После мене или?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: За време Вашег, Ви сте били начелник?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја сам био начелник одељења, а начелник управе да ли је био Дујковић или је био Миле Пузовић, не могу да се сетим, Миле Пузовић, један од њих двојице је био што је могуће проверити.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Кад би оперативни радник из Прокупља, шеф Одељења за странце, шеф Одсека за странце морао би да обавести неког свог надлежног у МУП-у, је ли тако, за пограничне послове?

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Ја линију странаца нисам водио у оквиру министарства него линију пограничних послова. Значи, то је сасвим одвојена линија. Ја говорим начелно, значи ја нисам спроводио Закон о

странцима, ја сам спроводио Закон о контроли прелажења државне границе и кретању у граничном појасу.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Начелник Одељења за пограничне послове и странце ја мислим да је то један ресор, подељен у два одељења.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: У оквиру управе то су три линије рада, значи управни послови, граница и странци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо ту шему.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас господине Борисављевићу? Претпостављам да не.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Даљих питања сведоку нема.

Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК СЛОБОДАН БОРИСАВЉЕВИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Стевановића.

Пристиупио је

Сведок МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу, име Вашег оца је?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Милутин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: 1957.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Петрово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петровом Селу? Где живите?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: У Кладову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кладову, Омладинских радних бригада 6/4, је ли тако?

Сведок Стевановић Милош, са подацима као са записника од 04.12.2008. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Стевановићу, имате ту на пулту текст заклетве за сведока, прочитајте гласно.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу, саслушани сте Ви пред истражним судијом, ево има 4 и по године. Остајете при томе претпостављам, том свом исказу, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте само укратко нам поновите. Знате где је онај камп полиције у Петровом Селу?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били горе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били радили, изводили неке радове?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви радили?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Више пута смо изводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те 1999. године у ком предузећу?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: У Јавно комуналном предузећу «Комуналац» као возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као возач? Возач камиона?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Свега, био сам и багериста и камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких радних машина, да ли сте управљали неким радним машинама, типа багера?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Багер да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са тим машинама радили горе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па јесам више пута и радио и извозио га с камионом горе тамо на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, шта сте радили?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Један колега други ради и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве послове сте радили и кад?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па радили смо доста пута, равнали неки терен, чистили неко смеће, копали рупе за саднице, неке рупе за одлагање смећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте копали рупе за одлагање смећа?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па изнад самог тог објекта негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Изнад самог објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнад?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Да, то је мало тако брдовито па изнад објекта то дође, неким шумама тамо, багремар је то неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико рупа?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Једном приликом смо копали, ја лично тада кад сам био, две рупе сам копао. Раздаљина између њих је можда било око 50 метара, 100, 150 метара. Једна је била баш на видном месту, једна као у шумарку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шумарку?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је између те две локације, те две рупе да ли је брег у смислу да је једна с једне стране брега, друга с друге?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Није баш али може да се види, људи могу да се виде у тој раздаљини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли су људи да се виде од једне?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Могло је, мало је ту превој нешто мало, ако стане човек овде и тамо могли су да се виде, бар главама ако ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам је речено? Ајде да видимо кад се то дешава? Кад би то било? Да ли је то пре бомбардовања, за време бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Ја мислим да је било за време бомбардовања, пролеће је било колико ми се чини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Да. Можда је био март, април, не могу тачно да се сетим, никад нисам знао тачно, није ме интересовало да памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је речено за шта ту треба?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па ево овако. Ми смо дошли код њих код тих старешина тамо који су то били наставници, професори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вас су послали?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Нас је послала фирма дабоме, рекли су нам да идемо горе нешто да радимо и они толико дали нам путни налог, ми смо отишли, јавили се тамо, они су се ту саставили, ајде сели смо у неко возило, мислим да је био неки цип и ту изашли изнад тога пошто је била нека кишица тог дана падала и прошетали се пољским путевима и он каже један као ево овде може да се копа, један дај, немој ту, немој тако, ево ту да се копа. Ту смо се окренули, вратили назад по оним, ту су ливаде биле и опет тако каже ево и овде та друга локација, може и ту. Колико то да буде? Па ако можете ископајте 2 пута 2 да буде без неке оријентације. Значи, колико ми можемо толико да се копа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто требају те?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Колико сам ја чуо коментар њихов, ту су била двојица, тројица ту са нама као за одлагање смећа. Ја сам чуо коментар један да је рекао па ово је мало далеко, каже нека носе у шаторско крило и нека бацају то им је један као задатак те њихове кондиције и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И далеко од кампа?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од кампа по Вама?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па ајде нека буде око 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове две међусобно колико су далеко?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па можда једно 150 метара. Ја мислим да нема више, 150 метара тако између те две локације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто не једна поред друге него тако једна ту а једна на 150 метара?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: То стварно не знам, нити нас је интересовало нити сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нешто у том смислу?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да можемо једну поред друге ако треба?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Не. Знам да су рекли да ће они то да користе за то за смеће, да су рекли да ће то да кад носе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то био од тих руководилаца из кампа, да ли знате неког?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па ту је био тај је био специфично овако један мали онижи онако буцмаст неки Ђера, тако су га звали и још двојица су били. Сад један чини ми се да је неки мој имењак Милош по имену, али нисам баш сигуран да ли је он тада био, али мислим знам тог неког Милоша што су то спомињали, једино што ми нисмо, ја лично нисам имао потребе ни да питам ко се како зове ни ништа, ја сам дошао да одрадим мој посао, спакујемо машине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли у кампу нешто радили?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па јесмо по кампу неки канал за ону расвету њихову где су оне справе за тренирање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешавало?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па тада је било отприлике, нисмо истог дана него можда неко раздобље од 15, 20 дана, 10 дана и тако. Значи, излазили смо више пута, излазили смо ми на том објекту и док је био војни, не полицијски него војни, они су наше услуге користили често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте са тим шинама затрпавали те?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Ја нисам, то је рађено али је радио колега мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Новаковић Драган. Он је радио, ја сам био негде на путу с камионом и он ми прича како је био горе. Ја га питам шта сте радили, каже затрпао оне твоје рупе што си ти копао а направио сам поред њих друге али тако ми је рекао, рекох брзо их напунили, знам да је то за смеће спремљено, кажем брзо су их напунили са смећем. Он каже, ево то сам радио и тако то се ту завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико би то било, Ви кажете да је брзо? Колико би то било по Вашем најбољем сећању од оног од кад сте Ви то копали док је овај затрпао?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Можда једно месец и по, два, тако, око два месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је прошло?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Да. Можда је било толико. Не знам, стварно не знам та времена не могу да будем прецизан ни у чему, у ниједном времену јер сам ја врло мало то допуњавао те колеге кад не могу али сам више био, ја сам био возач камиона па сам ишао често на пут, тако неке друге потребе радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто сте поменули да сте налог добили од лица за која кажете да је Ђера или Милош али мене занима, Ви радите у Комуналном предузећу, ко је Вама издао налог да се иде горе и да се копа, шта Вам је речено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мој шеф претпостављени Зоран Радовановић, а њему директор Сретен Савовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је на лицу места одредио величину рупе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па он ми је, то су ти два тај Ђера или Милош они су коментарисали међусобно отприлике онако, нису они ништа потврдно рекли толико мора да буде и толико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да је то отприлике 2 пута 2, колика је дубина била?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па можда метар и по до 2 тако, међу метар и по до 2 дубине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви само возач и руковалац тих грађевинских машина или сте и механичар?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: И то треће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И механичар?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: По потреби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По потреби? Да ли је било некад потребе да идете у Петрово Село и да нешто поправљате што се покварило?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Ја лично нисам, имао сам тада неки квар који сам тада сам отклонио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Тада кад сам радио тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А какав је то квар био на машини или на камиону?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: На машини, пукла је нека хидраулична цев коју сам ишао код приватника, човека кући за апарате, то сам скинуо, заваро и наместио и завршио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте одвили ту цев?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па лако, алатом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали алатку?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Алатка иде уз сваку машину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тај алат сте користили?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Да, наш лични алат, фирмин алат који иде уз машину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кад сте са Новаковићем разговарали, кад Вам је рекао да су рупе затрпане, да ли Вам је рекао шта је затрпано, шта је било у рупи?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па рекао ми је смеће је, да је било смеће, пластичне флаше, отпад, кесе, свашта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да је то затрпано?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Каже добро је напунио и то је тако узгред била прича и сад водили полемику о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је поред лица које Ви опредељујете као Ђера и Милош да ли је још неко био ту?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Био је још један човек али не знам, никог нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био у цивилу или у униформи?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: У униформи. Сва су тројица била у униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква униформа.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па та њихова шарена нека униформа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сви су били у истој униформи?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Да, у истој боји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли имали неке капе на глави?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Нису. Ђера је имао кад је ступио с нама у контакт, али је и он оставио кад смо пошли тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли били наоружани?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису, без оружја?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Без.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да су само та три лица била ту?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Било је ту много људи, али они су се нама представили као претпостављени ту и они су пошли с нама на лицу места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су ти људи радили горе, градили те рупе, шта?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто су сви ти људи били горе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: На кога мислите, на те што сам поменуо по имену него?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него ове друге кажете било је поред њих тројица и још много људи?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па добро, било је војске тамо пуно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сви су ту били и гледали?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Не, не. На лицу места само ја и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам на лицу места.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Не, не, само њих тројица и ја, ми што смо били и мислим цип неки да је био. Одвезли се од круга горе до те локације и вратили се назад и ја сам одатле после узео машину и отишао сам тамо и ископао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Објасните нам који је то цип био у питању?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате боје ципа?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Чини ми се да је био светле неке боје, као беле боје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, да ли постоји нека књига тих путних налога код вас у предузећу?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: То је постојало, то је неком приликом колико се сећам ја тај мој претпостављени шеф пословођа носио то на увид некеме, не знам ко је, ја више нисам у тој фирми, нисам 10 година тако да не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Том приликом када су Вам рекли да копате те рупе које су обележене, да ли су вам том приликом рекли да то радите пажљиво да не одштетите дрвеће околно?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли бисте тог Милоша могли да препознате данас?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па знате шта, ја сам га тад упознао у униформи, сад у цивилу можда и не бих ипак су године прошле, ја тада нисам имао ниједну длаку седу, сад сам потпуно сед човек, људи се мењају.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли познајете ова два господина?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Можда свам их видео, а можда и нисам, не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након што су пронађени лешеве горе да ли сте ишли да, да ли сте тамо давали некакав исказ, да ли сте идентификовали, да ли сте Ви копали те рупе, Ви ископавали?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Не, нисам то је нека друга фирма радила, није ова наша фирма.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Ви знате да ли у рупе које сте Ви ископавали да ли су у тим рупама пронађени лешеве?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Ја сам чуо да јесу али не знам, то лично не знам, а чуо сам причу да је тако.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Али никада нисте били горе да идентификујете коју сте Ви рупу копали?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па ишао сам али незванично овако, ишао сам кад је то све било однето одатле, кад то више није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како незванично?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па лепо сам за себе, пошто сам ја у истом месту рођен, значи кад нема горе никога може да се уђе, нема страже, они имају свој неки највероватније период кад тренирају, кад раде и онда се повуку одатле и нема никог. Ишао сам чисто оно из радозналости да видим где је то било, да ли је тако, да ли није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли могли шта да?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па видео сам тамо где су они били премештени да су ти, оне али не знам куке оне с оним бројевима, али више то ништа није било ту, то је све однето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо су премештени?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Да. Па био сам и на једној и на другој локацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него овамо где су лешеви ископани да ли сте ту могли да закључите да то јесте на месту где сте Ви копали рупе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Да. Одатле је ископано и видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ова једна јесте тамо у оном багремару како Ви рекосте, а ова друга на чистини, али с друге стране брега не може се видети од једне на другу, се не може видети? Човек не може да стоји један код једне а други код друге, не могу се видети?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Може, ја мислим да може, да није то једино ако сад не може од растиње, растиње је направило чудо од тада па до сад. Значи, шума, растиње, те ливаде се не обрађују итд. све се то закоровило да можда због тога не може, иначе.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро 1999. године да ли је било растиње?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па тек онако.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви док сте копали рупе видели камп?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се види камп?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се види камп док сте копали рупе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Не зато што има шума између тог дела, у том делу, од шуме није могло да се види. Не, сигурно не може да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли живите у Петровом Селу?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Живео сам, тамо сам рођен, тамо сам живео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су за постојање тих рупа, да ли Вам је познато, знали радници Министарства унутрашњих послова из Неготина, Кладова?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не знате? Нисте никада видели начелника или неког горе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Само сведок да каже да ли сам ја тај Милош обзиром да сам ја Милош? Да ли он може да се сети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад сугестија. Питали смо да ли Вас познаје, па човек.

ОПТ. МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Зато што у то време знамо да је у то време био неки други Милош горе, има ту у списима који се појављивао овде као сведок, је ли тако, па не бих желео то да остане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не познаје Вас.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Не знам стварно, ја се сећам тог Милоша, колико се ја сећам тог Милоша да је јако мршав био, тотално мршав човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па путне трошкове да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путне трошкове? Ви сте дошли из Кладова? По нашим подацима 1.700,00 динара тамо и назад.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покрива? Неке трошкове за исхрану?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Оданде сам платио 820,00 динара карту, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке трошкове за исхрану?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕВАНОВИЋ: Па не треба ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове, те му се исти у износу од 1.700,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо, можете ићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ и наредни заказује за:

22, 23. и 24. септембар 2008. године,
сваког дана са почетком у 9,30 сати,
у судници број 2, зграде овог суда.

Треба нам та техника из суднице ради оних читања оно како смо се и договорили и спремајте завршне речи. Позваћемо још Уелемека за овај први дан. Кажем, спремајте завршне речи.

Ако имате других доказних предлога, ајте у року од 5-6 дана евентуалним поднеском, имамо времена да одреагујемо на то, да одлучимо о томе, али кажем у принципу спремајте завршне речи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих имао завршне речи, односно ја бих имао предлога везано за даље утврђивање и то тако што ја не знам да ли је Сретен Лукић у земљи, да ли је он пуштен из Хага или не, али он је тада био начелник Управе за странце и он је очигледно морао бити од неког обавештен да не спроведе поступак. У том смислу мислим да би било веома важно да се он саслуша, генерал Сретен Лукић. И даље остајем при предлогу за генерала Божицара Делића, обзиром да је ја мислим да би он могао да помогне у расветљавању овог догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам сагласан са предлозима. Истовремено бих замолио судско веће да поново упути допис Ђорђевић Властимиру за

саслушање његово. Можда се човек предомислио, људски је, а ја имам неке сигнале да би можда и пристао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је најмањи проблем затражићемо, имамо времена.

О доказним предлозима странака одлучиће се накнадно.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА